

ZPRÁVY Z MEDŽUGORJE

12

Praha 25. 11. 1998

č. 12 /1998

10. ročník

Dne 25. listopadu 1998 dala Matka Boží toto duchovní poselství:

„DRAHÉ DĚTI! DNES VÁS VYBÍZÍM, ABYSTE SE PŘÍPRAVILI NA JEŽÍŠŮV PŘÍCHOD. ZVLÁŠTNÍM ZPŮSOBEM PŘÍPRAVTE SVOJE SRDCE. AŤ JE VÁM SVATÁ ZPOVĚĎ PRVNÍM ČINEM OBRÁCENÍ A POTOM, DRAHÉ DĚTI, ROZHODNĚTE SE PRO SVATOST. AŤ VAŠE OBRÁCENÍ A ROZHODNUTÍ PRO SVATOST ZAČNE DNES A NE ZÍTŘA. JÁ VÁS, DÍTKA, VŠECHNY VOLÁM NA CESTU SPASENÍ A PŘEJI SI VÁM UKÁZAT CESTU K RÁJI. PROTO, DÍTKA, BUĎTE MOJI A ROZHODNĚTE SE SE MNOU PRO SVATOST. DÍTKA, PŘIJMĚTE MODLITBU S VÁŽNOSTÍ A MODLETE SE, MODLETE SE, MODLETE SE. DĚKUJI VÁM, ŽE JSTE PŘIJALI MOU VÝZVU.“

NÁVŠTĚVA BISKUPŮ V MEDŽUGORJI

V říjnu 1998 navštívili Medžugorje dva biskupové, jeden z Brazílie a druhý z Polska. Tím druhým je Msgr. Albin Malysiak, kterému je 81 let, ale, jak sám říká, pracuje jako před 15 roky. Zajímavý je i tím, že úzce spolupracoval se Svatým Otcem Janem Pavlem II. před dvaceti roky. O tomto svém životním období kromě jiného řekl: "I potom, co se stal papežem jsme zůstali přátelé a setkáváme se jak je to jen možné. Nyní budu s papežem počátkem listopadu tohoto roku, potom opět na začátku března budoucího roku. Deset roků jsem s ním spolupracoval jako farář a profesor na teologii a deset roků jako jeho pomocný biskup. Pracovat s ním to byla vždycky moje velká radost. Je to veliký člověk, poctivý a upřímný. Vždy jsem zůstal jeho blízkým spolupracovníkem. Společně jsme trpěli pod komunisty a i to nás zvláště sblížilo. Vždy měl veliké porozumění pro druhé. Byl profesorem na katolické univerzitě v Lublinu. Přednášel etiku, zabýval se problematikou chudých a opuštěných."

Přestože návštěva Msgr. Malysiaka v Medžugorji byla soukromá, řekl nám o svých dojmech toto:

Velmi rád sem budu přijíždět až Církev uzná Medžugorje, protože všichni čekáme na oficiální vyjádření Vatikánu. Já osobně věřím, že vizionáři mají pravá zjevení. Viděl jsem některé z nich. Dnes ráno jsem viděl Vicku. Ona je tak radostná a vyznačuje pokoj. A věřím, že toto je místo zjevení, ale především je to místo veliké modlitby. Tohle mne nejvíce došlo. Šel jsem na Křiževac. Viděl jsem mnoho lidí, kteří se opravdu zbožně modlí v usebranosti před křížem. Přepočítal jsem jednu skupinu. Bylo jich sedmdesát. Seděli kolem kříže na ka-

NÁVŠTĚVA U PANA ARCIBISKUPA DR. FRANĚ FRANICE

V pátek 9. října 1998 medžugorský farář, fra Ivan Landeka a fra Slavko Barbarić navštívili dr. Franu Franice, penzionovaného arcibiskupa splitsko - makarského. O tomto setkání vyprávěli následující:

"Setkání a rozhovor, stejně jako posezení při občerstvení byly skutečně srdečné. Přes svůj pokročilý věk tráví arcibiskup svůj čas v četbě a psaní a odpoleadne tráví čas modlitbou a

adorací. S úsměvem a hlubokým přesvědčením přiznává, že se to naučil v Medžugorji a že zůstává věrný Mariiným výzvám k modlitbě.

MODLITBU SI JE MOŽNÉ VYMODLIT - Rozhovor s vizionářkou Mariji

Alberto Bonifacio vedl tento rozhovor s vizionářkou Marijí v italském městě Monzúnu 14. 2. 1998. Přinášíme výtah z tohoto rozhovoru.

Na otázku co ví o názorech Svatého Otce na Medžugorje odpověděla vizionářka podrobně. Uvedla řadu svědectví, která dokazují, že papež má opravdový zájem o Medžugorje (je známo, že čte Echo).

Ale myslíš si, že On osobně věří v pravost Medžugorje?

• Ano, protože to řekl při různých příležitostech.

Žádala též Panna Maria, aby sis zvolila zasvěcený život?

menech a modlili se v tichosti. Bylo poledne a bylo pěkně horko, ale jim to horko nevadilo. Ticho a duch modlitby mně vnikl, že se vrátím domů s obrazem těch modlících se v duši. Obdivuji františkány, kteří jsou zde, stále jsou s lidmi, modlí se s nimi a jsou k dispozici pro rozhovory a zpovědi. Ptám se - odkud mají tolik síly.

V kostele je cítit modlitba lidu. Když jsme se modlili společně otčenáš, to bylo nádherné slyšet ve všech těch jazycích, jak se prostě modlí a bylo slyšet zvláště jasně i polský jazyk. Milé mi je, že s poutníky přijíždí tolik kněží. V Polsku budu mluvit o Medžugorji. Budu vyprávět o zbožnosti a víře těch, s nimiž jsem se setkal. Budu o tom hovořit při svých setkáních s lidmi i ve svých kázáních. V Polsku se už hovoří o Medžugorji hodně. Proto jsem sem také přišel. A na konec bych řekl i toto: Jsem inspirován prací františkánů v Medžugorji. Co se týká mariánské zbožnosti je mi milé, že vidím, že jste věrní nauce Církve a výzvám Svatého Otce. Láska k Panně Marii, která je zde na lidech patrná, pomáhá těm, kteří přicházejí, aby rostli ve víře. Musíme se všichni snažit přijmout a žít poselství, která nám Panna Maria dává. Jedná se o mír ve světě. Proto se musíme rozhodnout pro lásku jedné k druhým. A potom láska zrodí mír. Zde je zvláště zdůrazňováno volání k modlitbě, ale též odpověď na modlitbu. Vše, co se nachází v poselstvích souhlasí, s naukou Církve. Silná je výzva k životu ve víře a život skrze svátosti. Dělán si nadějí, že se toto poselství bude šířit stále více, a že tedy stále více lidí bude přicházet a přijímat poselství, zatímco my všichni společně čekáme, až Vatikán uzná Medžugorje. Já všem žehnám a přeji vám mír."

Vzpomněl si i na to, co řekl na konci své diamantové mše svaté: že každý kněz se má modlit tři hodiny, biskup čtyři hodiny a biskupové na penzi pět hodin. Slíbil, že znovu přijede do Medžugorje, kterou přijímá stejně jako tomu bylo v roce 1982, když přišel inkognito, aby viděl, co se zde děje. On poprvé navštívil Medžugorje, protože se cítil zodpovědný za víru svého lidu, a též proto, že si chtěl udělat osobní zkušenost s Medžugorjem, aby mohl zaujmout zodpovědný postoj. Od prvního zážitku z Medžugorje se stal velkým přímluvcem a obráncem medžugorských událostí. Svěřil nám i jeden svůj zážitek, který se stal během zjevení. Při příležitosti jedné své návštěvy v Medžugorji byl přítomen zjevení po kterém mu vizionářka Marija předala poselství, které jemu osobně Panna Maria vzkazovala. Ten vzkaz je pro arcibiskupa nyní slovem prorockým, protože se později doslovně uskutečnil. Vzhledem k tomu, že se jedná o něco, co vizionářka nijak nemohla vědět, je to pro pana arcibiskupa nový důvod k tomu, aby věřil ve věrohodnost zjevení. Poděkovali jsme panu arcibiskupovi za všechno co pro Medžugorje svým přístupem vykonal a popřáli jsme mu, aby mohl co možná nejdříve Medžugorje navštívit."

a z Fatimy a domnívali jsme se, že zjevení budou trvat nejvýše 18 krát, jako v Lurdech a že skončíme v klášteře jako Bernardeta a Lucia. Já si byla víc než jistá, že vstoupím do kláštera, stejně jako Ivan a ostatní.

Marija dále pokračovala v líčení různých okolností, které jí vedly k tomu, že se rozhodla pro manželský život a jak se jí daří skloubit rodinný život (má již tři syny) s životem vizionářky.

Zmínil se nějak po šestnácti letech zjevení tvůj vztah s Pannou Marií?

• Ne, vůbec ne. Jenom jestli nevypadá Panna Maria dokonce

*Marija dále uváděla nej-
různější svědectví lidí ji osob-
ně známých, která ukazují jak
se člověk skrze utrpení může
setkat s Ježíšem, dokazují, že
Kříž je tajemství spásy a na-
vázala tím, že vyzvala všech-
ny, aby ohětovali své utrpení
za své bratry a sestry a za
duše v očisti.*

**Proč si myslíš, že máme
v životě trpět?**

● Často říkáme, že utrpení
je tajemství, ale já říkám, že
právě v utrpení se setkáváme
s Ježíšem na kříži. Tolik lidí
mi potvrzovalo, že díky své-
mu utrpení našli Ježíše. My
stále naříkáme nad smrtí svých

drahých zesnulých..., říkáme například: Byl ještě tak mladý, apod.
jako bychom chtěli žít dlouho a nikdy se ani nezamyslíme nad věč-

ností. Musíme se proto modlit za lidi, kteří se starají o trpící, aby
jim byli schopni pomoci obětovat utrpení i za druhé.

A jak dlouho si myslíš, že budou zjevení trvat?

● Nevím. Jednou jsme se Panny Marie ptali, kdy zjevení skončí.
A Ona na to odpověděla: "Jste snad ze mně už unavení?" A tak
jsme se už nikdy neptali.

**V tomto světě je tolik zla jako například, potraty, rozvody, zlo-
činy, války. Myslíš, že Panna Maria bude nadále prolévat slzy
nebo budou na lidstvo seslány tresty?**

● Já vždycky říkám, že Panna Maria je učitelka, které si nás
přeje převychovat. Když člověk nedává Bohu první místo ve svém
životě, pak je schopný čehokoli - loupeží, vražd... proto, jestli
Bůh má první místo v našem životě, pak přijde všechno ostatní jako
důsledek. Já si myslím, že Panna Maria přišla, aby nás převychova-
vala ve víře. Já vidím, jak nás Panna Maria vede k Ježíšovi, jak
poukazuje na Krista, na církev, na modlitební skupiny, v nichž se
můžeme scházet a modlit se společně, pomáhat jeden druhému a
dělit se o zkušenosti každodenního života. Ona říká, že víra je dar
a že skrze modlitbu můžeme tento dar získat. Říká, že se musíme
modlit o tento dar víry.

(Echo of Mary Queen of Peace č 138)

ZPRÁVA O JEDNÉ Z MNOHA MISIJNÍCH CEST FRA SLAVKA BARBARIČE

Již po osmém vedl fra Slavko Barbarič modlitební týden v Anglii orga-
nizovaný panem Bernardem Ellisem a "Network - Medžugorje".

Takové setkání se konalo již sedmkrát v Aylsfordu u karmelitánů,
zatímco tento rok se konalo na různých místech. Na setkání se podílela
i Jelena Vasiljová, která podávala svědectví o svých zážitcích. Po ná-
vratu řekl fra Slavko kromě jiného i toto: "Hned po příjezdu 30. srpna
se konalo odpolední setkání s přibližně 3 000 mladými
v benediktinském opatství Worth. Velké setkání v přítomnosti asi 2000
věřících se konalo 31. srpna ve Wintershallu u obráceného Petera Hut-
leye. S asi 800 věřících jsme se setkali 1. září v semináři sv. Josefa,
v Uphollandu blízko Manchesteru. Ve farnosti svatého Josefa
v Sunderlandu, blízko Newcastle, bylo 2. září setkání dvaceti kněží.
Přednášek o medžugorských poselstvích se účastnili i tři anglikánští

pastorové. Po tom následoval medžugorský modlitební program
v přeplněném farním kostele. 3. září se konalo setkání se členy komu-
nity cisterciáků na hoře sv. Bernarda. S nimi jsme se nejdříve modlili,
a potom jsme hovořili. Tého večera se konal modlitební program
v kostele sv. Kříže. Odletěli jsme do Amstrodamu, kde jsme 4. září
odpoledne navštívili chorvatské vězně v Den Haagu. Setkání s nimi
bylo dojemné. Slavili jsem společně mši svatou. 5. září se konalo jed-
nodenní modlitební setkání v belgické mariánské svatyni Beauraingu.
To bylo již po čtvrté v této svatyni. Účastnilo se zde kolem 2 500 věř-
ících. Obohacení modlitebními zážitky a vděční Bohu, neboť jsme znovu
viděli, že Panna Maria podnítila a podněcuje mnohé k modlitbě, jsme
se 6. září vrátili do Medžugorje. (PRESS BULLETIN 103/1998)

(Otec Slavko navštívil též naši vlast v letech 1987, 1988 a 1995)

Fra Slavko Barbarič: TICHOST SRDCE

Kromě obvyklé výzvy k modlitbě, vyjadřuje Panna Maria
v zářijovém poselství i přání, abychom se jí v modlitbě ještě více
přiblížili. Modlitba je setkání a k setkání dochází uskutečněním blíz-
kosti, a to ne té fyzické, ale blízkosti, kterou může uskutečnit je-
nom láska. Mariino přání, abychom ji byli nablízku, potvrzuje znovu
její mateřskou lásku a starost. Chceme být nablízku jenom tomu,
koho máme rádi. Ona je nám blízko, to říká v téměř poselství, a
proto si přeje, abychom ji byli nablízku. Ona nám nablízku je, pro-
tože nás miluje a každá láska vyžaduje, aby se na ní láskou opět
odpovědělo. Proto se rozumí samo sebou, že si Ona přeje, aby naše
modlitba byla uskutečňováním této blízkosti, a to skrze lásku.

Podmínka míru závisí na mnoha skutečnostech, ale je mezi nimi
na prvním místě to, abychom byli v blízkosti milované osoby, a těž
byli milováni a milovali. Bez zážitku lásky nemůže být mír. Jako se
mír rodí v setkání s milovanou osobou, tak se i strach a tiseň a všech-
na muka rodí v okamžiku, kdy jsme od milované osoby vzdáleni.
Vůbec přitom není důležité jestli se milovaná osoba vzdálila od
nás nebo my od ní, nebo nám v setkání s milovanou osobou něco
brání. Ovoce je stejné: strach a tiseň, tedy neklid srdce.

Pro nás je v tuto chvíli velmi důležitá otázka: Co nám brání
v uskutečňování blízkosti, kterou si přejeme? Odpověď je vždy
komplikovaná a není snadné odpovědět několika slovy. Přesto so-
beckost a pýcha představují vždy hlavní překážku v uskutečňování
blízkosti s druhými lidmi. Každý z nás si přeje být milován, ale ne
každý se rozhoduje pro lásku. A kdykoli se takto chováme, když
žádáme od druhých více než jsme ochotni vrátit, způsobuje to prá-
vě sobeckost a pýcha.

A jak se nám toto stává při setkání s druhými lidmi, tak se to opakuje
i ve vztahu k Bohu. Bůh se v Ježíši Kristu plně rozhodl pro člověka a
neusetil ani svého Syna a učinil ho člověkem. Na druhé straně, člověk
může zůstat chladný a nechť odpírací láskou. Když se člověk ocitne
v takové situaci, ať již vůči druhému člověku nebo vůči Bohu, stane se
obětí svého stavu, je nešťastný a neklidný, protože zůstane bez zážitku
štěstí a klidu, radosti a jistoty, kterou může dát jenom blízkost milova-
né osoby a odpověď lásky na lásku.

Maria jako Matka, která nás miluje si přeje, abychom byli spaseni,
tedy, abychom byli s Ní v ráji. Kdo miluje, ten se nikdy nesmíruje
s loučením. A člověk je právě v tomto ohledu nejohroženější. Člověk

následuje těžké zklamání všim na tomto světě, protože všechno pomijí
a v pomíjivosti tohoto světa je nejpomíjivější člověk sám. Neexis-
tuje na světě nic, co by mu mohlo ztlumit bolest z loučení. Konečné
loučení se prožívá v okamžiku smrti, proto se jí každý bojí a nikdo se
z ní neraduje. A čím je člověk připoutanější k sobě, k lidem a k věcem
kolem sebe pozemskou láskou, tím se cítí ohroženější a je pro něj tím
těžší jak žít tak i zemřít.

Přesto existuje určitý způsob, kterým se člověk může uklidnit a
snadněji prožít všechna loučení, a tím je víra ve věčný život. Jiný-
mi slovy, přestože člověk musí mít svoje cíle v hranicích pozem-
skosti, musí odhalit ten věčný cíl, který jej může zachránit na této
pozemské cestě pomíjivosti. Tento cíl si vytýčuje vírou ve věčný
život, a to na druhé straně, kterou pozemská pomíjivost nemůže
ohrozit (srovnej Mt 6, 19 - 21). Kdokoli říká, že věří, ten potvrzu-
je, že vystaví svoje cíle právě tam ve věčnosti, ve které nejsou
žádné změny a ani stíny změn.

Ale, aby člověk již zde na zemi mohl působit jako uchráněný
strachu před loučením s milovaným (ať sám se sebou nebo jiným
člověkem nebo hmotnými věcmi!), musí nejen věřit ve věčný ži-
vot, nýbrž také mít věčný život rád a živě si jej přát. To přání má i
svůj konkrétní obsah: Být s Marií a se všemi svatými celou věčnost
v nepomíjící a věčné lásce Boží. To znamená i přání, konečně
překonat pocit ohroženosti a přejít do stavu ve kterém již nikdo
a nic nemůže ohrozit stav lásky a neustálého odpovídání láskou na
lásku. Kdo má v srdci lásku k Bohu a k Matce Marii, ten bude svůj
život v pomíjivosti důstojně prožívat, bude vždy pokojný, ra-
dostný, bude moci milovat a mít důvěru, pak i snadněji ponese svo-
je kříže, utrpení a potíže. A to proto, že ví, že všechno skončí jednou
na věčnosti, ve které vládne Božský zákon nesmírné lásky. Takový
člověk bude vědět, že ho po smrti očekává nejšťastnější okamžik,
kdy se bude moci vnořit do nesmírné lásky Boží. (Srov. Mt 12).

V tomto světle můžeme chápat, proč světci a mučedníci přijíma-
li smrt radostně a beze strachu. V tom vyniká svatý Pavel, když
píše, že si přeje zemřít a být s Kristem, ale je ochoten i dále pracova-
t, aby se mnozí spasili (Srovnej Fil 3, 8-14), protože ucho nesly-
šelo, oko nevidělo a ani lidské srdce si nemůže představit, co Bůh
připravil těm, kteří jej milují (Srov. 1 Kor 2, 9). Srovnává proto
lidský život se závodem, který mnozí běží, aby získali rozpadající
korunu slávy, ale my běžíme, abychom získali věčný nenomíjící

Zatímco uvažujeme o Martině přání, abychom s ní byli v ráji, to je ve věčném objetí věčné Lásky, připomeňme si, jak se někdy mluví o životě věčném. Zvláště často se ozývá otázka, co se bude v ráji vlastně dělat a odpověď vyznívá, že by to mohlo být i nudné, protože tam přece jsou jen babky a děti, a že to bude zřejmě zajímavější v pekle, protože tam bude lepší a zábavnější společnost. I když je to třeba chápat pouze na úrovni vtipkování, přesto není dobré tak hovořit, protože to může podvědomě působit na snižování touhy po ráji. V ráji vládne láska a kdo miluje ten se nebude ptát ani na činnost ani na čas. Čas zůstává problémem tam, kde se nemiluje. V ráji bude radost, protože je známo, že nikdy neskončí. A v pekle, v úplné odloučenosti od nesmírné lásky Boží, zůstávají věčná muka, protože i tam je známo, že to nikdy neskončí. V ráji je radost, protože je naplněno konečné přání lidského srdce po neustálé přítomnosti Bytosti, která miluje a je milována, a skrze níž se miluje, a v pekle jsou muka, protože je ta přítomnost znemožněna navždy.

Zde vzniká vážná otázka na kterou je těžké najít odpověď: Jak je to vůbec možné, že se člověk ve své svobodě může rozhodnout proti své nejhlubší touze a přání, aby byl milován a mohl milovat, a to věčně, a proto utonout ve stavu věčné nenávisti. Odpověď je možné hledat v tajemství svobody a v tajemství zla obecně. Zůstává pravda o působení člověka, to je, že člověk ve všem, co koná snaží se konat dobro pro sebe a to i tehdy, když je mu jasné, že ničí sebe i druhého. Pravdou je tedy, že člověk v touze připravit dobro pro sebe, se snadno stává obětí lži a klamu, protože hřích je ve své podstatě oklamáním člověka. Hřích vždycky nabízí snadnější a rychlejší řešení a kratší cestu k dobru po kterém člověk touží.

A zde se nám opět nabízí otázka - jestliže již chceme zůstat na cestě s Pannou Marií - co nás vlastně inspiruje a vede v našich každodenních malých i velkých rozhodnutích? V těch odpovědích nalezneme pravdu o sobě a o svém působení. Podle evangelia jsou to slova o úzké nebo široké bráně a o úzké cestě (Srov. Mt 7, 13 - 14).

ZDRÁVAS MARIA

V měsíci říjnu se Církev modlitbou růžence spojuje se svým Pánem. V modlitbě růžence, jak se nám zdá, stává Zdravas Maria do pozadí i modlitbu Otčenáš i Sláva Otci. Jako by se Maria stala středem modlitby a úvah. Nelze popřít, že modlitba růžence je mariánsky zabarvena. Ale pozdrav Marii je vždy počátkem úvah o událostech spásy. Proč Maria získává tak význačné místo?

H.U. von Balthasar ve své knize o růženci napsal: "Někdo musel přijmout to slovo tak závazně, aby si v jedné lidské bytosti získalo prostor a to Slovo se stalo člověkem jako dítě nějaké matky.

My nejsme jako Ona - Matka, která se Božímu Slovu bezpodmínečně otevírá a nabízí, protože nikdo z nás Bohu nevyslovil své bezpod-

ná závěry tohoto poselství, nad kterým se zamýšlíme, nás Maria třikrát vybízí: Modlete se, modlete se, modlete se, a to s přáním, abychom se modlili, dokud se náš život nestane modlitbou. Tolků krát jsme na těchto stránkách uvažovali o modlitbě, ale zde se žádá ještě více - aby se náš život stal modlitbou. Jakkoli se nám tato Mariina výzva zdá být neuskutečnitelná, přesto je ve své podstatě tak logická a tak normální. Modlitba by na prvním místě rozhodně neměla být něčím mimo náš život, nebo něčím, co se v okamžiku dne vykoná a opustí a pak se v tom opět na chvíli pokračuje a zase se to opustí. Svátý Pavel nám radí: cokoli činíme, ať to konáme ke slávě Boží (Srov. 1 Kor 10,31). Když člověk klade Boha na první místo, jak nás Maria vybízí v mnoha poselstvích, potom vše co činíme bývá k jeho slávě. Maria si přeje, aby náš život byl zakončen plně v Bohu. Kdokoli vážně chápe tyto výzvy a pokouší se něco z nich uskutečnit ve svém životě, jeho život se stává modlitbou, to je život ke chvále a slávě Boží. A to je počátkem ráje v tomto životě. A věčný život spočívá v tom, že my jsme v Bohu a Bůh v nás a s námi. Vše ve stručnosti vyjádřeno znamená, že jsme pozváni k úplnému obrácení a neustálému životu s Bohem. A modleme se za to, aby se to uskutečnilo.

Bože, náš Otče, obracíme se k Tobě v tomto okamžiku s Marií, naší Matkou a Královnou míru, a prosíme Tě, abys nás osvobodil od všeho, co nás dělí od Tebe. Probud' svým svatým Duchem v nás hlubokou touhu po své blízkosti. Ať touha po věčném životě s Tebou promění naše srdce i naši duši, abychom tak následující s Marií Tvého Syna, Ježíše Krista, jednou šťastně došli do věčné slávy a oslavovali a chválili Tě po všechny věky. Kež v našem srdci a v každém lidském srdci touha po nebeských dobreh překoná všechny zámky Zlého a hříchu a dá nám sílu, abychom každým dnem byli blíže Panně Marii, Tvoji pokorné služebnici a s ní slavili Tebe svého milovaného Otce v Ježíši Kristu, který s Tebou žije a kraluje v jednotě s Duchem svatým na věky věků. Amen.

(Glas mira č. 9 / 1998)

minečné Ano. Pro nás je předem takové dokonale souhlasné slovo nedostupné, a přesto právě takové slovo je jednou z podmínek, které jsou žádány, aby k nám Slovo Boží opravdu dospělo a stalo se Cestou, kterou se mi lidé můžeme vydat."

Styl života, kterým Maria žila ji dal veliké místo. Pro ni to nebyla třeba vymýšlet. V Marii se Boží Slovo stalo člověkem a cestou, kterou se my, křesťané můžeme vydat. Proto, když nás Panna Maria upozorňuje a připomíná nám svoje výzvy k modlitbě, pístu a obrácení, jako to učinila v posledním poselství, potom k nám mluví Žena, která se dokonale a bezpodmínečně nabídla Bohu. A z toho vyplývá i autorita jejích slov a usměrňování.

Fra Ivan Landeka (PRESS BULLETIN 103)

KRÁTKÉ INFORMACE

Návštěva amerického biskupa - pomocný biskup Portlandu, amerického státu Oregon a farář, Msgr. Kenneth Steiner poprvé navštívil soukromé Medžugorje a pobýval zde od 7. do 12. listopadu 1998. O jeho dojmech budeme podrobněji psát v následujícím čísle. Poslední den svého pobytu sloužil mši svatou pro poutníky z anglicky hovořící oblasti. V kázání mimo jiné řekl: "Přijel jsem sem s kamenným srdcem. To jsem zanechal na Kopci Zjevení a na Křiževaci. Odjíždím se srdcem z masa." PRESS BULLETIN 104, 1998.)

SVĚDECTVÍ

Milí Boží přátelé z Centra VĚRITĚ!

Chci vám z celého srdce poděkovat za Zprávy z Medžugorje a časopis REGINA, které mi zdarma posíláte. Upřímně Pán Bůh zaplatí. Před dvěma lety jsem vám psala svědectví o tom, co jsem prožila na festivalu mládeže.

Tento článek jste otiskli v letošních Zprávách z Medžugorje č. 6. Dva roky je velmi dlouhá doba, během níž se v mém životě mnoho událo. Cítím jako povinnost vám to napsat, abyste se mnou žasli, jak Pán Bůh vede cesty člověka.

V roce 1996 jsem se Festivalu mládeže zúčastnila po druhé. Již asi tři roky jsem hluboko ve svém srdci nosila touhu zasvětit svůj život Bohu jako sestra. Ale život ve světě mne lákal a tak to v mém životě bylo různé. Na festival v roce 1996 jsem jela s velkou radostí, ale nikoli s úmyslem brzkého vstupu do kláštera. Plánovala jsem studium na gymnáziu, potom vysokou školu a pak možná klášter. To byl můj plán. Boží plán byl zcela jiný. Jela jsem do Medžugorje s otevřeným srdcem a Pán tam se mnou udělal veliké věci. Ačkoli jsem jeli celá skupinka, já jsem trávila chvíle v samotě, v tichu, v modlitbě s Bohem. Náhle se mi všechny moje plány rozbouraly a já jsem řekla Bohu: ANO. Věděla jsme, že "musím" co nejdříve nastoupit do kláštera, protože láska k Němu byla tak silná, že se nedala vydržet.

Dokončila jsem poslední ročník střední školy a 4. června složila maturitní zkoušku. 6. června 1997 jsem dostala maturitní vysvědčení, rozloučila se se školou a 7. června 1997 jsme opustila

SVĚDECTVÍ

na kolenou, mnoho růženců, mnoho proplakanych kapesníků a bezesných nocí, ale stálo to zato! Nyní jsem postulanka, to je období přípravy před vstupem do noviciátu, kdy přijmu řeholní šat a závoj a stanu se sestrou. Bůh mne zavalal do apoštolské kongregace Chudé školské sestry naší Paní.

Naše práce spočívá ve výchově, především dětí. Nyní jsem opravdu šťastná. Každý den volám se žalmistou: "Hospodin je můj Pástýř, nic nepostrádám!" Dnes mohu osobně potvrdit slova svatého Augustina: Neklidné je naše srdce dokud nespočine v Tobě, Ó, Bože. Nic nenaplní zcela lidské srdce než Bůh. Chce mně úplně pro sebe a já chci být úplně jeho! Moc ráda vzpomínám na krásné chvíle prožité v Medžugorji a děkuji Panně Marii, že mne vedla k Ježíši. Snažím se naplňovat poselství a přání Panny Marie z Medžugorje, jak je mi to jen možné. Nechci a ani nemohu žít sama pro sebe.

Mým posláním je náležet Bohu. A Medžugorje mi pomohla toto odhalit. Modlím se za vás i za Vaši práci i za poutníky putující do Medžugorje. Nyní bydlím v Tovačově a když jsem v létos v červnu přijela domů do Kojetína na dovolenku, moje švagrová mi přinesla červnové Zprávy z Medžugorje a ačkoli nevěděla, že jsem vám před dvěma lety psala, řekla, že je to krásný, ja jsme to napsal. Víte, jsem o ničem nevěděla, už jsem na to úplně zapomněla, byl to šok! Ale mám radost, že jste nezapomněli. Těším se na každé Zprávy z Medžugorje a časopis Regina se mi také velmi líbí. S chutí obojí čtu nejen já, ale i moje spolusestry. Díky za to! Moc děkuji a

SVĚDECTVÍ

VERITĚ začalo vydávat nový časopis Regina - v něm vás chceme seriózně informovat, zejména o mariánských zjeveních a jejich užitku a uveřejňovat články pro vaše duchovní povzbuzení v závěru tisíciletí.

REGINA č. 6 (vyjde 1. 12. 1998)

• Máte problémy s toulami? • Oslava v komunitě sestry Elvíry v Saluzzu. Svědectví kněze o působení Ducha svatého • Duch svatý a jeho působení • Svědectví členů komunity o jejich obrácení. Divadlo zachycující období po smrti Kristově. • Nové informace o počátku zjevení v Medžugorji. • Pravá a nepravá zjevení. Informace z jednoho nepravého zjevení. • Jak vytrvat v dobrém životě, který se nám zdá těžký. • Zjevení v Amsterodamu.

V roce 1998 vyjde časopis REGINA šestkrát, celý na křídovém papíře. Cena 27 Kč. Pro předplatitele (včetně expedice) celý ročník pouze 198 Kč. Můžete si objednat čísla samostatně pro informaci a při placení se rozhodnout pro další odběr a uhradit předplatné.

Objednávky písemně: VERITĚ, Konviktská 16, Praha 1, 110 00, telefon 02 - 23 24 617, tel i fax 02 - 23 21 294 nebo též 29 65 24.

DEN PÁNĚ

V květnu tohoto roku byl zveřejněn apoštolský list Jana Pavla II. O slavení neděle "Dies Domini" - Den Páně. V pěti kapitolách Svätý Otec vykládá historii a význam slavení neděle a též její náboženský a společenský význam. Církev a velká část současného hospodářství se ocitly na dvou rozličných výchozích pozicích. Hospodářství ve jménu co největší zaměstnanosti a větší spotřeby se snaží odstranit neděli jako den pracovního klidu. Na druhé straně Církev vytrvale brání neděli jako neděli a den pracovního klidu. I jedna i druhá strana opírá základy svého postoje na přání, aby se vytvořily důstojné podmínky pro lidský život. Lze očekávat, že brzy budou o tom vedeny diskuze a ti, kteří již neděli odepsali budou své stanovisko a svoji praxi hájit všemi dostupnými prostředky.

Nedávno se jedna pani dotkla bodu, který je často přecházen mlčením: "Jestli se zruší neděle jako den volna, co bude s mým rodinným životem? Možná budu mít volno v pondělí a můj muž v úterý, dcera ve středu nebo ve čtvrtek. Kdy se budeme moci setkat v rodinném kruhu nebo si najít jeden pro druhého čas? Kdy se budou konat společenské a kulturní události a církevní setkání, když by již nebyl společný den volna pro všechny?"

Křesťané již netvoří společenskou většinu ve společnosti a co mohou učinit? Jedno jistě! Nakolik obnoví praxi a kulturu křesťanské neděle, natolik budou chránit neděli jako den Páně. Proto i ta Mariína výzva a trvání na tom, abychom vytrvale slavili mši svatou, brání v naší době jednu lidskou vymoženost - neděli. (Fra Ivan Landeka PRESS BULLETIN 104)

Placení předplatného na rok 1999

Vážení čtenáři s tím číslem vám zasíláme složenky na zaplacení předplatného pro odběr "Zpráv z Medžugorje" do 9 kusů včetně.

V dalším čísle 1/99 pošleme složenky na zaplacení měsíčního poplatku pro počet "Zpráv" v množství 10 kusů a více. Kdo chce zaplatit předplatné na více měsíců najednou, ať si měsíční částku ponásobí počtem měsíců na které si chce "Zprávy" předplatit.

I když předplatitelé mají rabat již od 1 kusu a "Zprávy" je stojí asi 2,20 Kč, přesto vlivem poštovního a expedičního poplatku je skutečná cena zasílaných "Zpráv" vyšší než 3 Kč. Teprve při odběru asi 15 kusů "Zpráv" se kompenzuje rabat s poštovním a expedičním poplatkem a dotyčný příjemce nemá při tom přímou finanční ztrátu, ale ani žádný zisk. Pokud je někdo tak laskav a objednáva "Zprávy" pro více lidí a tyto dostává poštou je potřeba se dohodovat s lidmi, kterým "Zprávy" předává na ceně vyšší než je 3 Kč za kus.

Slosování dárců

V minulém čísle Zpráv (č. 11/98) jsme vás poprosili o poskytnutí darů na třetí díl videofilmu z komunity sestry Elvíry v Medžugorji, pro propagaci zjevení Panny Marie a na pomoc sociálně slabým na cestu do Medžugorje. - Pokud by chtěl někdo ještě přispět ať příslušnou částku pošle na VERITĚ, ale na zadní část složenky napíše, že jde o dar. Finanční částku je možno poslat též do banky: IPB Praha, název účtu Medžugorje; číslo účtu 10 50 17 554 / 5100. Na vaši žádost můžeme vystavit doklad pro odpočet daní.

Slosování dárců proběhne na konci Fatimského dnu 13. 12. v kostele sv. Jakuba v Praze 1. (Bude vylosováno 10 cest do Medžugorje zdarma a 10 videokazet) a padesát knižních publikací bude vylosováno ve VERITĚ. Výsledky uveřejníme v příštím čísle Zpráv. Pokud přijdou dary po 13. 12. budou zařazeny do slosování v květnu 1999.

- Děkujeme velmi všem čtenářům, kteří nám poslali své dary, bez vaší pomoci bychom nemohli uskutečnit některé akce.

- Všem vám děkujeme za zaslání svědectví a projevy vděčnosti za milosti Boží, které získáváte prostřednictvím "Zpráv z Medžugorje".

Všem lidem přejeme požehnané a milostiplné svátky vánoční. Budeme se za vás o vánocích v Medžugorji modlit a prosit za vás Pannu Marii při zjevení.

S VERITĚ DO MEDŽUGORJE - nepromeškejte příležitost získat velké a mimořádné povzbuzení do dalšího života

AUTOBUSY VYSÍLÁME Z MNOHA MÍST ČECH A MORAVY

(pro 10 lidí přijedeme na libovolné místo; pro pět lidí vybočíme z trasy až o 20 km, na trase zastavíme i pro 1-2 lidi)

4. - 10. 12. Panny Marie počaté bez poskvrny hříchu dědičného, (adventní pouť, tradičně klidnější, v menším kolektivu poutníků)

23. - 29. 12. Vánoční pouť, (Na Štědrý večer předvedou členové komunity sestry Elvíry představení Živý Betlém, zachycující události při narození Krista v Betlémě, což samo o sobě nabízí působivý duchovní zážitek.)

27. 12. - 2. 1. 1999 Silvestrovská pouť (Patně opakování Živého Betléma, díkůvzdání a příprava na nový rok a slavnost Matky Boží).

- **Cena poutí:** sedmidenních 1 650 Kč (*V případě přihlášení celého autobusu lidí z jižní Moravy - oblast "Uherský Brod, Brno, Jemnice" je cena vzhledem ke kratší trase 1 490 Kč. Vedoucí, který přihlásí takovou početnou skupinu z jednoho místa, jede zdarma), osmidenních 1 750 Kč (*Jižní Morava 1 590), devítidenních 1 850 Kč (*Jižní Morava 1 690 Kč). Kněží, bohoslovci a řeholníci mohou putovat zdarma. Sociálně slabí lidé mohou žádat o slevu. Cestu je možno po předběžné dohodě platit i dodatečně. Přihlášky kněží jsou vítány.
- **Příjem přihlášek** uzavíráme 15 dnů před termínem. Na volná místa v autobusech se můžete telefonicky dotazovat do posledního dne před odjezdem. **Ceny ubytování:** lůžko 10 DEM, vlastní stan 3 DEM na osobu (průkazky pro stanující osoby vydávají pouze pracovníci VERITĚ), na podlaže v domě 5 DEM. **Za topení příplatek 3 DEM.** Rezervaci 500 lůžek máme v domech do 900 m od kostela.
- **Přihlášky písemně i osobně:** VERITĚ, Konviktská 16, 110 00 Praha 1, Tel 02 - 23 24 617, tel / Fax 23 21 294, nebo i 29 65 24

V poslední době byli někteří lidé zneklidnění možností války v Kosovu. Pokud by k ní došlo, není důvod, proč nejedzt do Medžugorje, protože Kosovo je velmi vzdáleno. Nakonec i v době války v samotné Bosně-Hercegovině, kdy byly boje 25 km od Medžugorje, jsme na poutě jezdili. Nikomu se podle příslibu Panny Marie nestalo nic, co by bylo způsobeno válečným konfliktem. Je pochopitelné, že pomocí mobilních telefonů můžeme být okamžitě informováni o místní situaci přes družici a že bychom zbytečně neriskovali. Jezdíme s vámi. Nebojte se!

Popisování událostí kolem mariánských zjevení chápeme jako lidské svědectví a nechceme tím předbíhat konečný úsudek Církve.

ZPRÁVY Z MEDŽUGORJE JSOU TEOLOGICKY RECENZOVANÉ

Vydává: Dr. František Mráček, nakladatelství a vydavatelství VERITĚ, IČO 15284921

Osohni a písemný kontakt: VERITĚ, Konviktská 16, Praha 1, 110 00, telefon 02 - 23 24 617, fax 02 - 23 21 294